

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

33. Elfrida mulier maritata pretium pro vsu corporis sui ab amasio blanditijs & mendacijs extortum retinere potest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

citissimè adeundus est Ordinarius, & dispensatio ab eo flagitanda; sin iste etiam aditus ad Ordinatum tam citò fieri nequeat, Dymna vel ægritudinem aliquam interea prætere vel aliquod incommodum, aut etiam periculum subire debet.

Ad rationem in contrarium, concessâ Maiore, negamus Minorem Ad probationem distinguimus Min: Vota reservata in casu gravis necessitatis non sunt reservata, & specialiter prohibita Episcopo iure ordinario, negamus: extraordinario & ex benigna Pontificis interpretatione, concedimus; hæc autem accidentalis concessio non facit, quò minus illa vota ex sua individuâ ratione absolutè dicantur reservata, & indispensabilia remaneant cuilibet alteri ex privilegio quasi Episcopalem iurisdictionem habenti, ut clarè patet in casibus reservatis, qui non desinunt esse reservati eò, quod in articulo mortis eorum absolutio cuilibet Sacerdoti per accidens concedatur.

XXXIII. *Elfrida mulier maritata pro usu corporis sui pretium non exiguum accepit à Rabone nobili adolescente, de quo pretio nunc respiciens angitur, maxime quod extorserit illud blanditijs & mendacijs, quasi tanto illius arderet amore &c. Queritur. Vtrum Elfrida sic acceptum & extortum pretium pro adulterio retinere possit?*

Videtur non posse. Ita Ioan. Medina, Mart.

Hh 2

Nauarrus

Nauarrus, Paulus Comitulus, & alij apud Dianam P. 2. Tr. 16. Res. 38. & Card. de Lugo de just. D. 18. n. 45. Tum quia accipiens aliquid ob scelus, peccat, cum illud approbare videatur. Ergo non potest accipere. Ergo nec retinere. Tum quia actus ille non est licitè vendibilis, cum non sit licitè ponibilis. Tum quia peccatum & fraus nō debent delinquentibus patrocinari.

Resp. Elfridam absolutè posse acceptum pretium à Rabone pro vsu corporis sui præstito retinere. Ita Lessius l. 2. c. 14. dub. 3. & Tanner. Tom. 3. D. 4. q. 6. n. 300. vbi ait, omnes fere Theologos & Iuristas in hoc cōuenire consentiente D. Thom. 2. 2. q. 62. art. 5. ad 2. Ratio est, quia pro omni actu, qui pretio æstimabilis est, accipi potest merces. Atqui actus meretricius, si spectetur nō vt turpis & illicitus, sed vt naturalis, & hominū delectationi accommodatus, potest pretio æstimari, Ergo &c. *Diximus absolutè posse retinere*, nempe non tantum iure naturæ, sed etiam positiuo, quia per hoc nullæ meretrices etiam occultæ ac maritatæ huius præmij factæ sunt inhabiles, vt contra nonnullos docent Syluester, Couarr. Sotus, Molina, Corduba, P. Nauarrus & teste Dicastillo Tr. 2. de just. D. 6 n. 18. cōmuniter alij.

Ad 1. in contrarium dicimus, accipere vel dare ante scelus patratum, esse peccatū, quia tunc dans inducit ad scelus, & accipiens spondet

spondet ac promittit scelus, sub tali enim conditione datur & accipitur; dare autē vel accipere post scelus patratum, non esse peccatum, quia tunc non datur vel accipitur, quod crimen placeat, sed ratione laboris, sumptūs, delectationis, vel periculi suscepti, aut ratione pacti onerosi, quod fieri potest cum perfecta sceleris detestatione, & animo nunquam amplius committendi, vt bene Dedicastillo *loc. cit. n. 6.* Ad 2. inde non sequi, illius actūs venditionem esse contra iustitiam, quā enim parte utilis est & delectabilis, habetur dignus pretio, vt in Respon. diximus. Ad 3. in proposito Elfridæ non patrocinari peccatum, sed ius, quod habet ad pretium, vt ponimus, non excessiuum, licet modo illicito acquisitum, absque fraude tamen, quam nō faciunt blanditiæ & mendacia muliebria consueta, qualia Elfrida adhibuit, sed tantūm insolita, cum hæc, non illa voluntarium tollāt, vt præter alios rectē notat Lugo *loc. cit.*

Hinc infertur contra Dianam & Valerum apud eundem *loc. cit.* Elfridam patrato opere pretium promissum & acceptum non solūm retinere, sed etiam nondum acceptum exigere iure posse, vt rectē cum alijs tradit Dedicastillo *loc. cit. n. 11.* quia promissio non fuit gratuita, sed onerosa, nempe contractus in-nominatus, *do, vt facias, quem contractum*

Hh 3

cum

cum altera pars impleuerit, altera quoque ex iustitia implere tenetur.

XXXIV. Esau venator nuper eiaculando in ceruum tetigit quidem istum, non tamen ita, ut ex ictu statim concideret, sed ulterius progressus post alterum ictum, quem ab Ismaële accepit, primum mortuus procubuit. Queritur. Cuiusnam horum sit ceruus, cum praesertim dubium sit, num post ictum ab Esau acceptum effugere potuerit?

Videtur esse Ismaëlis. Ita habetur §. illud *quæsitum*. *Instit. de rerum diuisione*. Et *l. naturallem ff. de acquirendo rerum dominio*.

Resp. 1. Ad Esau pertinere ceruum, si iste lethali ictu ita ceruum tetigit, ut moraliter eius persequentis manum effugere non posset, Ita ex communi Dicastillo *Tr. 2. de iustit. D. 9. n. 330*. Ratio est, quia ad acquirendum feræ dominium requiritur, ut apprehendatur, & quidem tali apprehensione, quâ censeatur amittere naturalem suam libertatem. Atqui Esau ceruum lethaliter vulnerans ut manum suam effugere non posset, sic eum apprehendit per globum à se emissum & vulnus lethale eidem inflictum, quod sufficit, cum non requiratur, ut apprehensio per manum immediatè fiat. Ergo &c. Confirmatur ex *l. in laqueum ff. de acquirendo dominio*, ubi dicitur, *feram fieri meam, si in meam venerit potestatem*. Sed ceruus sic lethaliter vulneratus, ut effugere non posset, venit in potestatem Esau. Ergo &c.

Resp.